

ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

Dior

Η ιστορία του θρυλικού οίκου

ΚΑΡΕΝ ΧΟΜΕΡ

Η Κάρεν Χόμερ είναι συντάκτρια μόδας και ευπώλητη συγγραφέας. Έχει εργαστεί ως αρθρογράφος για την εφημερίδα *The Times* και έχει συνεργαστεί με τα περιοδικά *The Telegraph*, *Harpers & Queen*, *Elle*, *World of Interiors* και *Vogue*. Είναι η συγγραφέας των *Τα μικρά βιβλία της μόδας: Dior*, *Little Book of Gucci* και *Things a Woman Should Know About Style*. Ζει στο Λονδίνο.

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: Τα μικρά βιβλία της μόδας: Dior

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: Little Book of Dior

Από τις Εκδόσεις Welbeck, Λονδίνο 2020

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Κάρεν Χόμερ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ντίνα Γεωργούλια

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Αναστασία Σακελλαρίου

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Σπυριδούλα Βονίτση

© Karen Homer 2020

© Welbeck 2020

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2022

Πρώτη έκδοση: Φεβρουάριος 2022

ISBN 978-618-01-4133-7

Τυπώθηκε στην Κίνα.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Σημείωση εκδότη:

Το παρόν βιβλίο συνιστά παρουσίαση και οδηγό και όχι προϊόν μυθολογίας. Η χρήση ονομάτων, σημάτων, επωνυμιών, διακριτικών τίτλων και διακριτικών γνωρισμάτων, καθώς και οποιαδήποτε αναφορά σε επιχειρηματικές οργανώσεις και τοποθεσίες γίνονται αποκλειστικά και μόνο για ενημερωτικούς σκοπούς και χάρη ταυτοποίησης του αντικειμένου του βιβλίου. Το παρόν βιβλίο είναι μετάφραση της αγγλικής έκδοσης από τη Welbeck Non-Fiction Limited, η οποία δεν έχει λάβει αδειοδότηση, έγκριση, επικυρόρηση ή υποστήριξη από οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο.

KAREN HOMER

ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

Dior

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

«Το όνειρό μου;
Να κάνω τις γυναίκες πιο ευτυχισμένες και πιο όμορφες».
– Κριστιάν Ντιόρ

Το 1947, στο Παρίσι – μια πόλη που ακόμη παρέπαιε εξαιτίας της εισβολής των ναζί στην Ευρώπη, όπου η διανομή φαγητού με δελτίο και η λιτότητα εξακολουθούσαν να επηρεάζουν κάθε πτυχή της ζωής–, ένας ιδεαλιστής σχεδιαστής ρούχων με το όνομα Κριστιάν Ντιόρ έχει μόλις ανοίξει τον δικό του οίκο μόδας. Η πρώτη του κολεξιόν αναμενόταν με ανυπομονησία. Καθώς τα μοντέλα περιφέρονταν στα καλαίσθητα, σε αποχρώσεις του απαλού γκρι, δωμάτια του οίκου, όλοι είχαν μείνει έκπληκτοι. Δεν υπήρχαν πια τα αντρικά σακάκια με τους τετράγωνους ώμους και οι κοντές φούστες της περιόδου του πολέμου, αλλά είχαν αντικατασταθεί από εφαρμοστά σακάκια που έπαιρναν σχήμα από τις καμπύλες των μοντέλων· η μέση ήταν πιο αδύνατη από ποτέ, ενώ οι φούστες, πλούσιες σε ύφασμα, ανέμιζαν τονίζοντας τους γοφούς. Ήταν ένα τολμηρό ντεμπούτο, που έμεινε στην ιστορία με τα λόγια της Κάρμελ Σνόου, αρχισυντάκτριας του Harper's Bazaar: «Είναι μια πραγματική επανάσταση, αγαπητέ Κριστιάν! Τα φορέματά σου έχουν ένα τόσο νέο look!» Τώρα γραφόταν η ιστορία της μόδας. Το New Look θα σηματοδοτούσε μια νέα εποχή.

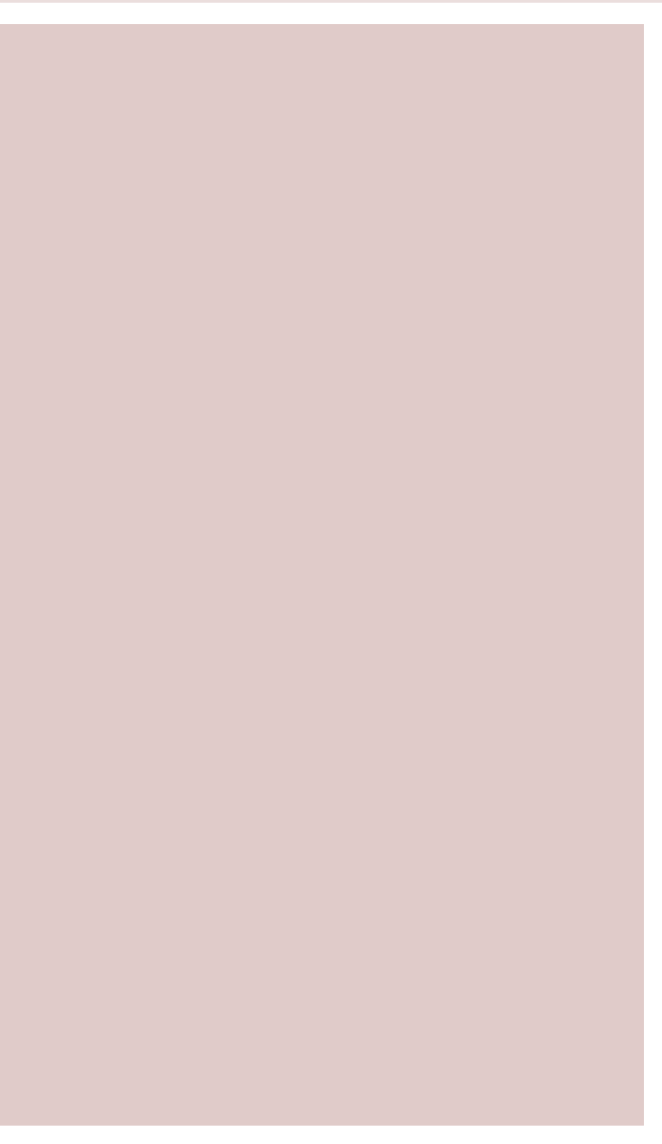
Παρά τον πρόωγο θάνατο του δημιουργού του, μόλις μια δεκαετία αργότερα, ο οίκος υψηλής ραπτικής που ίδρυσε ο Κριστιάν Ντιόρ ήταν πάντοτε συνώνυμος της γοητείας, της κομψότητας και της πολυτέλειας. Οι κανόνες που είχε θέσει ο Ντιόρ στην αρχή –δεξιότητες στο κόψιμο και στο ράψιμο, μια εστίαση στη θηλυκότητα και στο να κάνει τη γυναίκα να νιώθει πιο όμορφη με τα ρούχα του, ένα έξυπνο πάντρεμα ανάμεσα στην ιστορι-

ΔΕΞΙΑ Ο Κριστιάν Ντιόρ σχεδιάζει στο πολυτελές ατελιέ του στη Λεωφόρο Μοντέν 30.

κή επιρροή της μόδας και τις ανάγκες της σύγχρονης γυναίκας— ίσχυαν για περισσότερα από 70 χρόνια. Το New Look εξακολουθεί να είναι άμεσα αναγνωρίσιμο και συνιστά θεμέλιο λίθο τόσο για τους ιστορικούς της μόδας όσο και για τους σχεδιαστές.

Οι εξαιρετικά ταλαντούχοι επικεφαλής σχεδιαστές που διαδέχτηκαν τον Ντιόρ, όπως ο Ιβ Σεν Λοράν, ο Μαρκ Μπόαν, ο Τζιανφράνκο Φερέ, ο Τζον Γκαλιάνο, ο Ραφ Σίμονς και η σημερινή επικεφαλής Μαρία Γκράτσια Κιούρι, σεβάστηκαν τις προθέσεις του, θέτοντας ταυτόχρονα την προσωπική τους σφραγίδα. Με μια ομάδα ικανών επαγγελματιών, κατάφεραν να συνεχίσουν το έργο του Ντιόρ μέσα στον διαρκώς μεταβαλλόμενο κόσμο της μόδας, από την ανάπτυξη του προτε α πορτέ και των αξεσουάρ έως την παγκόσμια επέκταση της μάρκας στα αρώματα και στα καλλυντικά. Σήμερα, η Ντιόρ είναι μια από τις πιο πετυχημένες επώνυμες φίρμες στον κόσμο και ο ιδρυτής της έχει κάθε άλλο παρά ξεχαστεί. Με τη δημοφιλή αναδρομική έκθεση με τίτλο Christian Dior: Designer of Dreams, που έγινε πρώτα στο Παρίσι το 2017 και στη συνέχεια στο Λονδίνο το 2019, το όραμα του σχεδιαστή εξακολουθεί να επηρεάζει τη νέα γενιά.

Τα πρώτα χρόνια

ΠΑΝΩ Το σπίτι στην Γκρανβίλ, στη Νορμανδία, όπου ο Κριστιάν Ντιόρ έζησε τα παιδικά του χρόνια, όπως είναι σήμερα. Τα αγαπημένα του λουλούδια τού ενέπνευσαν το πάθος για τα φλογράλ σχέδια και τις διακοσμήσεις που είχε σε όλη του τη ζωή και που παραμένει στον Οίκο Ντιόρ μέχρι σήμερα.

ΕΝΑ ΕΙΔΥΛΛΙΑΚΟ ΣΠΙΤΙ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΧΡΟΝΩΝ

Ο Κριστιάν Ντιόρ γεννήθηκε στις 21 Ιανουαρίου του 1905 στην Γκρανβίλ, μια όμορφη παραθαλάσσια πόλη στις ακτές της Νορμανδίας, και ήταν το δεύτερο από πέντε παιδιά.

Η οικογένειά του ήταν πλούσια χάρη σε μια επιχείρηση λιπασμάτων και χημικών που είχε ιδρύσει ο προ-προπάππος του το 1832.

Στην αυτοβιογραφία του με τίτλο *Dior by Dior* (1957), ο Ντιόρ περιγράφει το σπίτι τους στη Νορμανδία που βρισκόταν στην κορυφή ενός γκρεμού: «όπως όλα τα αγγλονορμανδικά κτίρια στα τέλη του περασμένου αιώνα ... [ήταν] άκρως αποκρουστικό [αλλά] ... κατά, κατά κάποιον τρόπο, όλος ο τρόπος ζωής μου επηρεάστηκε από την αρχιτεκτονική και το περιβάλλον του». Το σπίτι ήταν βαμμένο με ένα «πολύ απαλό ροζ σε συνδυασμό με γκρι χαλίκι, και αυτές οι δύο αποχρώσεις παρέμειναν τα αγαπημένα μου χρώματα στην υψηλή ραπτική». Στο οφίς, οι υπηρέτριες και οι μοδίστρες εργάζονταν ακούραστα: ο Ντιόρ θυμάται ότι ήταν «το μέρος που αγαπούσα πιο πολύ απ' οποιοδήποτε άλλο ... χαζολογούσα ... απορροφημένος, παρακολουθώντας τις γυναίκες γύρω από τη λάμπα λαδιού να δουλεύουν επιμελώς με τις βελόνες τους».

Ως παιδί, ο Ντιόρ είχε εκδηλώσει ένα πάθος για τα λουλούδια, περνώντας ώρες μόνος ανάμεσα στα φυτά ή διαβάζοντας τους καταλόγους με τα βότανα των *Vilmorin-Andrieux*. Αυτό το ενδιαφέ-

ΠΑΝΩ Τα απαλά χρώματα των ακτών της Νορμανδίας ενέπνευσαν τον Κριστιάν Ντιόρ σε όλη του τη ζωή.

ρον, που το είχε κληρονομήσει από τη μητέρα του, επηρέασε σε μεγάλο βαθμό τη δουλειά του ως σχεδιαστή: του άρεσε να κάθε-ται στους κήπους του και να σχεδιάζει, χρησιμοποιώντας φλοράλ μοτίβα, κεντήματα και διακοσμήσεις στα φορέματά του. Η συλλογή του New Look είχε σχεδιαστεί έτσι ώστε να απεικονίζει ένα ανεστραμμένο λουλούδι και τα ατελιέ του ήταν πάντοτε γεμάτα με λουλούδια. Τα φλοράλ μοτίβα κυριαρχούν στην εταιρεία μέχρι και σήμερα – όλοι οι σχεδιαστές που διαδέχτηκαν τον Κριστιάν Ντιόρ έχουν χρησιμοποιήσει φλοράλ υφάσματα και κεντητά λουλούδια ή πέταλα από μετάξι, ενώ φρέσκα λουλούδια πλημμυρίζουν τις πασαρέλες και τις επιδείξεις υψηλής ραπτικής.

Ο Κριστιάν Ντιόρ ήταν πέντε ετών όταν η οικογένειά του μετακόμισε σε ένα μεγάλο διαμέρισμα στο Παρίσι. Η πόλη ζούσε τα τελευταία χρόνια της Μπελ Επόκ, μιας χρυσής εποχής πριν από το ξέσπασμα του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Ο μικρός Ντιόρ απολάμβανε την ατμόσφαιρα της ευθυμίας και της δημιουργικότητας, σε μια περίοδο κατά την οποία ανθούσαν οι τέχνες, το θέατρο και η μουσική. Όταν ξέσπασε ο πόλεμος, η ζωή έγινε πιο δύσκολη, αλλά ο Ντιόρ γράφει ότι διατηρούσε υψηλό το ηθικό του τραγουδώντας και χορεύοντας. Ήδη έδειχνε ένα ενδιαφέρον

ΔΕΞΙΑ Ο Ντιόρ περνούσε ώρες ως παιδί διαβάζοντας καταλόγους βοτάνων, οι οποίοι πυροδότησαν το ενδιαφέρον του για τα φλοράλ μοτίβα και σχέδια.

για τη μόδα, όταν έπεσε στα χέρια του ένα περιοδικό «που ανακοίνωνε ότι οι Παριζιάνες φορούσαν κοντές φούστες και “ψηλές μπότες” ... που έδεναν μέχρι το γόνατο. Η αποδοκιμασία ήταν ομόφωνη και έντονη. Παρ’ όλα αυτά, εκείνη την ίδια μέρα, όλοι έσπευσαν να παραγγείλουν μπότες και κοντές φούστες με το βραδινό ταχυδρομείο».

Μετά το τέλος του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου, ο έφηβος Ντιόρ εντράφησε στις σύγχρονες τέχνες, στη λογοτεχνία και στη μουσική, παρακολουθώντας ιδιωτικές προβολές και συχνάζοντας σε μικρές γκαλερί. Αφού τελείωσε το σχολείο, είπε στους γονείς του ότι ήθελε να ακολουθήσει την κλίση του στην αρχιτεκτονική και να σπουδάσει καλές τέχνες. Όμως, εκείνοι δεν πίστευαν ότι αυτό θα οδηγούσε σε μια καλή καριέρα και τον ενέγραψαν σε ένα πρόγραμμα πολιτικής επιστήμης με σκοπό να ακολουθήσει καριέρα διπλωμάτη. Ωστόσο, ο Ντιόρ κυνήγησε το πάθος του για τις τέχνες, θαυμάζοντας τους νέους σουρεαλιστές ζωγράφους, παρακολουθώντας εξπρεσιονιστικές ταινίες αφάν γκαρντ και περτώντας τα βράδια του σε θεατρικά έργα του Άντον Τσέχοφ. Τον γοήτευε επίσης η λάμψη των Φολί Μπερζέρ και άλλων χώρων γεμάτων ζωή, ενώ γρήγορα έγινε θαυμαστής καλλιπέχνιδων όπως οι Ντόλι Σίστερς και η Ζοζεφίν Μπέικερ.

Σύντομα έγινε φανερό ότι μια καριέρα διπλωμάτη δε θα ταίριαζε στον νεαρό Ντιόρ, κι έτσι έπεισε τους γονείς του να του επιτρέψουν να σπουδάσει μουσική σύνθεση. Πειραματίστηκε με τη διευρυμένη τονικότητα και εντυπωσιάστηκε από συνθέτες όπως ο Ανρί Σογκέ, αν και οι γονείς του δυσανασχετούσαν με τους ήχους που ακούγονταν από το σαλόني τους. Ο τρόπος ζωής του νεαρού Ντιόρ συνέβαλε όχι μόνο στη διαμόρφωση του χαρακτήρα του και στην ανάπτυξη των προσωπικών του γούστων, αλλά τον βοήθησε να αποκτήσει και φίλους από έναν ευρύ κοινωνικό κύκλο. Ένας από αυτούς, ο Ζαν Οζένε, εργαζόταν στον χώρο της υψηλής ραπτικής και επηρέασε από νωρίς τη μελλοντική καριέρα του Ντιόρ.

Για αρκετά χρόνια ο Ντιόρ είχε καταφέρει να αναβάλει τη στρατιωτική θητεία του, μιας και ήταν ακόμα σπουδαστής, αλλά το 1927 αναγκάστηκε να καταταγεί. Δηλώνοντας αναρχικός και ειρηνιστής, αρνήθηκε να ενταχθεί στη διμοιρία των αξιωματικών και έτσι έγινε ναρκαλιευτής δεύτερης κατηγορίας στο Πέμπτο Σύνταγμα Μηχανικών των Βερσαλλιών, που βρισκόταν κοντά στο Παρίσι. Εκείνη την περίοδο ο Ντιόρ σκέφτηκε να ανοίξει μια γκαλερί, παρά τους ενδοιασμούς των γονιών του.

ΔΕΞΙΑ Καλλιτέχνιδες της σβάν γκαρντ, όπως η Ζοζεφίν Μπέικερ, κινούσαν το ενδιαφέρον του νεαρού σχεδιαστή, ο οποίος αργότερα δημιούργησε ενδύματα για να τα φοράει η Μπέικερ στη σκηνή.

Ο πατέρας του συμφώνησε να τον στηρίξει με την προϋπόθεση ότι το όνομά του δε θα εμφανιζόταν στην γκαλερί, μιας και το να υπάρχει το όνομά του πάνω σε μια πόρτα καταστήματος θα ήταν το αποκορύφωμα της κοινωνικής αιδούς για τους συντηρητικούς και εύπορους γονείς του. Ο Ντιόρ συνεργάστηκε με τον φίλο του Ζακ Μπονζεάν και άνοιξε μια μικρή γκαλερί που πουλούσε έργα αυτών που θα γίνονταν οι πιο σημαντικοί ζωγράφοι του αιώνα, όπως ο Πάμπλο Πικάσο, ο Ανρί Ματίς, ο Σαλβαντόρ Νταλί και ο Μαξ Τζέικομπ. Ο Ντιόρ σχολίασε αργότερα ότι, αν είχε

κρατήσει το στοκ των πινάκων, η αξία τους θα ήταν ανεκτίμητη. Το 1928 γνώρισε τον Πιερ Κολ, ο οποίος έγινε στενός φίλος του και εντάχθηκε στο προσωπικό της γκαλερί.

Το 1930, αφότου το αμερικανικό οικονομικό κραχ είχε πυροδοτήσει την παγκόσμια Οικονομική Ύφεση, ο Ντιόρ δέχτηκε μια σειρά από χτυπήματα. Πρώτα, ο αδελφός του διαγνώστηκε με μια μορφή ανιάτης νευρικής ασθένειας και η αγαπημένη του μητέρα, γεμάτη θλίψη, καταρρακώθηκε και πέθανε. Λίγο μετά, στις αρχές του 1931, η ύφεση χτύπησε τη Γαλλία και ο πατέρας του, ο οποίος είχε επενδύσει πολλά χρήματα σε ακίνητα, είδε την περιουσία του να εξανεμίζεται. Όταν κατέφθασαν οι δικαστικοί επιμελητές στο σπίτι για να κατασχέσουν όσα περιουσιακά στοιχεία μπορούσαν, ο Ντιόρ μετέφερε τα έργα τέχνης της οικογένειας στην γκαλερί. Αλλά η οικογένεια του Ζακ Μπονζεάν είχε μια παρόμοια τύχη και σύντομα η γκαλερί έκλεισε. Ο Ντιόρ, που ήταν αποφασισμένος να συνεχίσει, συνεργάστηκε με τον Πιερ Κολ και άνοιξε μια καινούργια γκαλερί, αλλά η αξία των έργων τέχνης είχε πέσει τόσο πολύ, ώστε ήταν αδύνατο να τα φέρουν βόλτα και σύντομα έκλεισε κι αυτή.

Ο Ντιόρ έμεινε κυριολεκτικά πάμπωχος. Η οικογένειά του είχε επιστρέψει στη Νορμανδία, γιατί δεν είχε τους πόρους για να ζήσει στο Παρίσι. Ο ίδιος ο Ντιόρ αναγκάστηκε να μοιράζεται δωμάτια σε σοφίτες με φίλους. Ωστόσο, αναπολώντας, θυμόταν τη συντροφικότητα και την αποφασιστικότητα να βρῖσκει μικρές χαρές κατά τη διάρκεια αυτών των δύσκολων χρόνων: «Για μια νύχτα, με τη βοήθεια λίγων μπουκαλιών, ενός πιάνου και ενός γραμμόφωνου, κρατούσαμε μακριά τα ποντίκια και επινοούσαμε φανταστικούς τρόπους διασκέδασης... [όπως] παντομίμες με φανταχτερά ρούχα».

Εξαιτίας ίσως του νομαδικού τρόπου ζωής του, ο Ντιόρ κάποια στιγμή αρρώστησε βαριά και αναγκάστηκε να εγκαταλείψει την πόλη για να αναρρώσει στον καθαρό αέρα του βουνού. Το διάστημα που πέρασε στο εξωτερικό, ο Ντιόρ άρχισε να εξερευνά τη δημιουργικότητά του. Έμαθε την τέχνη της ταπισερί, εργάστηκε πάνω στα δικά του σχέδια και σκέφτηκε ακόμα και να ανοί-

ΠΑΝΩ Η συντάκτρια του *Harper's Bazaar* Κάρμελ Σνόου, η οποία επιστόσε τον όρο New Look, όταν έγραφε: «Είναι μια πραγματική επανάσταση, αγαπητέ Κριστιάν! Τα φορέματά σου έχουν ένα τόσο νέο look!»

Ξεί ένα εργαστήριο. Αλλά όταν τελικά επέστρεψε στο Παρίσι, έπρεπε να βρει μια σταθερή δουλειά. Έτσι, έκανε αίτηση στον οίκο μόδας του σχεδιαστή Λουσιέν Λελόνγκ. Στη συνέντευξη, ισχυρίστηκε ότι θα ήταν πιο χρήσιμος αν δούλευε στο κομμάτι της υψηλής ραπτικής αντί στο γραφείο. Παρόλο που ο Λελόνγκ δεν έδωσε στον Ντιόρ δουλειά εκείνη τη φορά, θα τον προσλάμβανε αργότερα ως σχεδιαστή.

Όσοι, ευτυχώς, η τύχη του Ντιόρ άνοιξε – μπόρεσε να πουλήσει έναν από τους λίγους πίνακες που του είχαν απομείνει με τίτλο Σχέδιο του Παρισίου του Ραούλ Ντάφι, τον οποίο είχε αγοράσει φτηνά. Έτσι, βρήκε χρήματα για να βοηθήσει την οικογένειά του, η οποία εξακολουθούσε να πασχίζει για να τα βγάλει πέρα, ενώ ο ίδιος ανέβαλε για αργότερα την εύρεση δουλειάς. Ταυτόχρονα, ο Ζαν Οζένε, ο οποίος δεν είχε ξεκινήσει ακόμη την καριέρα του ως ηθοποιού, αλλά εργαζόταν ως σχεδιαστής μόδας, πρότεινε στον Ντιόρ να εκπαιδευτεί ως εικονογράφος μόδας. Ο Ντιόρ είχε αληθινό ταλέντο και σύντομα άρχισε να πουλά σχέδιά του σε περιοδικά μόδας, ενώ αφοσιώθηκε στο να δημιουργεί

σχέδια φορεμάτων και αξεσουάρ. Τα επόμενα δύο χρόνια, ο Ντιόρ εδραίωσε τη φήμη του ως σχεδιαστή. Βρήκε ένα διαμέρισμα και, το 1938, ο Ρομπέρ Πηγκέ τον προσέλαβε ως σχεδιαστή πλήρους απασχόλησης. Εκεί ο Ντιόρ σχεδίασε το φόρεμα *Cafe Anglais* με πιε ντε πουλ και δαντέλα που έτυχε μεγάλου θαυμασμού εκείνη την εποχή. Επίσης, τότε ο Ντιόρ γνώρισε και την Κάρμελ Σνόου, τη συντάκτρια του *Harper's Bazaar*, η οποία θα επινοούσε αργότερα τον όρο «New Look». Αλλά, προτού ξεκινήσει αυτή η συναρπαστική περίοδος της ζωής του Ντιόρ, η καριέρα του διακόπηκε απότομα από το ξέσπασμα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και το 1939 ο 34χρονος σχεδιαστής κλήθηκε για άλλη μια φορά να καταταγεί στον στρατό.

Η θεαματική άνοδος του Κριστιάν Ντιόρ στα ανώτερα στρώματα του παριζιάνικου κόσμου της μόδας είναι μια πραγματικά συναρπαστική ιστορία. Άνθρωπος των τεχνών με ένα σύγχρονο όραμα διαποτισμένο με τις παραδόσεις της γαλλικής υψηλής ραπτικής, στην πρώτη του κολεξιόν, το 1947, ο Ντιόρ λάνσαρε το New Look και έφερε πραγματική επανάσταση.

Το βιβλίο παρουσιάζει τη ζωή και το έργο του Κριστιάν Ντιόρ, τους θριάμβους των κολεξιόν υψηλής ραπτικής στην πασαρέλα και στο κόκκινο χαλί και την πορεία του οίκου μόδας μετά τον θάνατό του. Μια πολύ προσεκτικά επιλεγμένη συλλογή από φωτογραφίες σε συνδυασμό με το κείμενο της ειδικού στη μόδα Κάρεν Χόμπερ αποτυπώνουν το ταξίδι μιας φίρμας που είναι γνωστή σήμερα ως η τελευταία λέξη της φινέτσας, της πολυτέλειας και της θηλυκότητας.

ΣΤΗΝ ΙΔΙΑ ΣΕΙΡΑ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ:

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
ΤΑΤΟΙΟΥ 121, 144 52 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΤΗΛ.: 210 28 04 800 • FAX: 210 28 19 550
www.psichogios.gr e-mail: info@psichogios.gr

ISBN 978-618-01-4133-7

9 786180 141337

ΚΩΔ. ΜΗΧ./ΣΗΣ: 26253

ΑΝΕΠΙΣΗΜΗ ΕΚΔΟΣΗ